

ГЛАВА 13.

ня, сынъ на Михей, сынъ на Закхура,
 36 сынъ на Асафа: И братія-та му: Семаія
 и Азарейлъ, Миладай, Гиладай, Маай, На-
 еанаилъ, и Иуда, Ананій, а съ музикальнѣ-
 37 тѣ орждія на Давида Божій-тъ человекъ,
 и Ездра книжникъ-тъ прѣдъ тѣхъ. И
 въ портъ-тъ на источникъ-тъ, и срещъ
 тѣхъ, възлѣзохъ прѣзъ стѣнала-та на
 Давидовъ-тъ градъ, въ вѣсходъ-тъ на стѣ-
 нъ-тъ изогорѣ на Давидовъ-тъ домъ, и
 38 до портъ-тъ на водъ-тъ къмъ истокъ.
 А другій-тъ ликъ хвалители върѣ-
 ше отъ срещъ, и азъ вслѣдъ тѣхъ, и
 половина-та на люде-тъ по стѣнъ-тъ,
 изогорѣ на стѣнъ-тъ на печи-тъ, и
 39 до широкъ-тъ стѣнъ. И изогорѣ на
 портъ-тъ Ефремъ, и изогорѣ на ветхъ-
 тѣ портъ, и изогорѣ на рыбахъ-тъ
 портъ, и на стѣнъ-тъ Анаеилъ, и на
 стѣнъ-тъ Меіжъ, до овчъ-тъ портъ: и
 40 застанъхъ въ портъ-тъ на тъмницъ-тъ.
 И застанъхъ два-та лика на пѣвцы-тъ
 въ домъ-тъ Божій, и азъ и половина-та
 41 отъ кметове-тъ съ мене: И священни-
 ци-тъ: Еліакимъ, Маасія, Миніаминъ, Ми-
 хей, Елюинай, Захарія и Ананій, съ тръ-
 42 бы: И Маасія, и Семаія, и Елеазаръ, и
 Озій, и Іоананъ, и Малхія, и Еламъ, и Е-
 зеръ. И пѣвцы-тъ възвысихъ гласъ-тъ си,
 43 съ Іезраїлъ надзиратель-тъ. И принесохъ
 въ онзи день голѣмы жертвы, и ся раз-
 веселихъ; защото Богъ гы развесели съ
 голѣмо веселіе. И жены-тъ още и дѣца-
 та ся развеселихъ: и веселіе-то на Іеру-
 салимъ ся чу на далечъ.
 44 И въ онзи день ся опрѣдѣлихъ едни
 върху стай-тъ за съкровища-та, за при-
 ношенія-та, за начатки-тъ, и за десеть-
 цы-тъ, за да събиратъ въ тѣхъ отъ по-
 лета-та на градове-тъ узаконены-тъ дѣ-
 ловъ за священники-тъ и Левиты-тъ; за-
 45 что Іуда ся развесели за священники-
 тѣ и за Левиты-тъ които прѣдстояхъ. И
 пѣвцы-тъ и вратари-тъ пазѣхъ стражъ-
 тѣ на Бога своего, и стражъ-тъ на очи-
 щеніе-то, споредъ заповѣдъ-тъ на Дави-
 46 да, и Соломона сына му. Защото въ дни-
 тѣ на Давида и на Асафа имаше отколѣ
 прѣдъвѣсти, и пѣнія на хвалъ и благо-
 47 словеніе Богу. И всякій Израиль въ
 дни-тъ на Зоровавеля, въ дни-тъ на Нее-
 мійхъ, давахъ отредены-тъ за всякой день
 дѣлове на пѣвцы-тъ и на вратари-тъ: тѣ
 освящавахъ за Левиты-тъ, а Левиты-
 тѣ освящавахъ за Аароновы-тъ сынове.

1 Въ той день ся ачете въ книгъ-тъ на
 Моисея и люде-тъ слушахъ: и намѣри
 ся писано въ неихъ, бже Аммонци-тъ и
 Моавци-тъ не трѣбаше да влѣзътъ въ
 2 събраніе-то Божіе до вѣка; Защото не
 посприхъхъ Израилевы-тъ сынове съ
 хлѣбъ и водъ, но наемнъхъ Балаама
 противъ тѣхъ, за да гы прокълѣне; но
 3 Богъ нашъ обрнъхъ клѣтвъ-тъ въ благо-
 словеніе. И като чухъ законъ-тъ, отлѣ-
 чихъ отъ Израїля всяко смѣсено.
 4 А прѣди това, Еліасивъ священникъ-
 тѣ, който имаше настоятелство-то върху
 стай-тъ на домъ-тъ на Бога нашего, бѣ-
 5 ше ся сродилъ съ Товіѣхъ: И приготвилъ
 бѣ за него голѣмъ стайжъ, дѣто по на-
 прѣдъ туряхъ хлѣбны-тъ приношенія, ли-
 ванъ-тъ, и съсѣды-тъ, и десетьцы-тъ отъ
 6 жити-то, отъ вино-то, и отъ елей-тъ,
 отредены-тъ за Левиты-тъ и за пѣвцы-
 тѣ и за вратари-тъ, и приношенія-та за
 7 священники-тъ. Но въ всяко то ва врѣ-
 ме азъ не бѣхъ въ Іерусалимъ; защото
 8 въ тридесетъ и второ-то лѣто на Арта-
 ксеркса Вавилонскій-тъ царъ отидохъ
 при царя, и слѣдъ нѣколко дни испросихъ
 9 волѣхъ отъ царя, Та дойдохъ въ Іеруса-
 лимъ, и научихъ ся за зло-то което Еліа-
 сивъ направилъ за Товіѣхъ, като пригот-
 вилъ за него стайжъ въ дворове-тъ на
 10 домъ-тъ Божій. И станъ ми много мѣ-
 чно: и иехвърлихъ вѣнъ отъ стайжъ-тъ вси-
 11 кы-тъ къщны съсѣды на Товіѣхъ. И запо-
 вѣдахъ та очисти хъ стай-тъ: и внесохъ
 пакъ тамъ съсѣды-тъ на домъ-тъ Божій,
 хлѣбны-тъ приношенія и ливанъ-тъ.
 12 И научихъ ся че дѣлове-тъ на Леви-
 ты-тъ не были имъ дадени; защото Ле-
 виты-тъ и пѣвцы-тъ, които вършяхъ дѣ-
 ло-то на служение-то бѣхъ побѣждали
 13 всякой въ село-то си. И обличихъ кме-
 тове-тъ и рѣкохъ: "Защо е оставенъ
 домъ-тъ Божій? И събрахъ гы та гы по-
 ставихъ на мѣсто-то имъ. Тогазъ доне-
 се всякій Іуда въ съкровища-та десе-
 тькъ-тъ отъ жити-то и отъ вино-то и отъ
 14 елей-тъ. И поставихъ съкровищницы
 върху съкровища-та, Селемійхъ священ-
 никъ-тъ, и Садока писецъ-тъ, и отъ Ле-
 виты-тъ Федайхъ: и при тѣхъ Анана сынъ-
 тѣ на Закхура, Матеаніевъ-тъ сынъ; за-
 15 что ся считахъ за вѣрны: а дѣло-то
 имъ бѣ да раздавать на братія-та си.

л 1 Лѣт. 23; 5.

р Гл. 2; 14, 3; 15.

с Гл. 3; 15.

т Гл. 3; 26, 8; 1, 3, 16.

у Виз. Ст. 31.

ф Гл. 3; 11.

ц Гл. 3; 8.

ч 4 Пар. 14; 13. Гл. 8; 16.

ц Гл. 3; 6.

ш Гл. 3; 3.

ж Гл. 3; 1.

а Гл. 3; 32.

а Іер. 32; 2.

б 2 Лѣт. 31; 11, 12. Гл. 13;

5, 12, 13.

в 1 Лѣт. 25. 26.

г 1 Лѣт. 25; 1 и др. 2 Лѣт.

29; 30.

д Числ. 18; 21, 24.

ж Числ. 18; 26.

а Втор. 31; 11, 12. 4 Пар.

23; 2. Гл. 8; 3, 8, 9; 3.

Иса. 34; 16.

б Втор. 23; 3, 4.

в Числ. 22; 5. Ис. Нав. 24;

9, 10.

г Числ. 23; 11, 24; 10. Втор.

23; 5.

д Гл. 9; 2, 10; 28.

е Гл. 12; 44.

ж Числ. 18; 21, 24.

а Гл. 5; 14.

и Ст. 1, 5.

і 2 Лѣт. 29; 5, 15, 16, 18.

к Мал. 3; 8.

л Числ. 35; 2.

м Ст. 17, 25. Прит. 28; 4.

н Гл. 10; 39.

о Гл. 10; 38, 39, 12; 44.

п 2 Лѣт. 31; 12. Гл. 12; 44.

р Гл. 7; 2. 1 Кор. 4; 2.